

Vragen en opmerkingen

Een hele poos geleden vroeg een vriend naar onze ervaringen omtrent wapenbezit en -gebruik. Hieronder in een van mijn paragrafen antwoord.

Diezelfde vriend vroeg of we tijdens onze zes maanden ook nog ergens vakantie gepland hadden. Hihhi, ja. Ik zit dit te schrijven op het vliegveld. Ook daarover hieronder meer.

De Yat Quiz

Deze keer een redelijk gemakkelijke Yat vraag: wat bedoelt een Yat met “Lagniappe”?

Het weer, en dat komt er dan van, van dat plagen de hele tijd

In eerdere nieuwsbrieven mocht ik je plagen met de weersomstandigheden hier, nu wordt het tijd voor het klagen. De zomers hier zijn onverbiddelijk, temperaturen blijven doorgaans in de dertig hangen, mid-twintig 's nachts. Ja, we hebben hier 's nachts naar alle waarschijnlijkheid meer dan jullie overdag. Maar leuk is het niet. Kom op zeg, minima van 23? Is dat niet een heel klein beetje te veel van het goede? Omdat New Orleans in de bayou ligt (delta, moerassen) is de luchtvochtigheid enorm hoog. Zweten heeft hier geen zin, de lucht is zo verzadigd dat water nauwelijks verdampt. Maar ja, stop maar eens met zweten... En omdat het nauwelijks verkoeling geeft blijf je lichaam pogen af te koelen. Nog meer zweet... Het is dus zaak zoveel mogelijk te drinken. Vele liters slaan we naar binnen, maar soms wordt het wel eens vergeten, met ernstige gevolgen.

Op het Bayou Boogaloo Festival is er nauwelijks schaduw te vinden. Op een dag met 35 graden of meer en felle zon op het bolletje tikt dat meteen aan. Omdat we veel bleven zitten (35 graden! pfoeh!) had Nicole te laat door dat het mis ging. Misselijk en duizelig... mijn conclusie was snel gemaakt: zonnesteek. Meteen inpakken dus, en naar huis. Omdat we daardoor ook nog eens vergaten te eten sloeg het noodlot even later ook bij mij toe. Vlak bij huis, nog tien minuutjes fietsen, besloten we dat het goed was. Direct gestopt en een leuke diner ingestapt.

Gedurende het eten en vooral: drinken knapte Nicole zienderogen op. Ik vond daarom dat ze een Root Beer Float had verdiend, als toetje.

Root Beer (Float)

Een Root Beer Float is iets van de zuidelijke keuken. [Root Beer](#), in [Nederland](#) kennen we alleen de meest zwakke variant Dr Pepper en de tv-serie Happy Days, is een frisdrank van sassafras of sarsaparilla, zoethout, vanille en melasse. Vertaling: lekker!

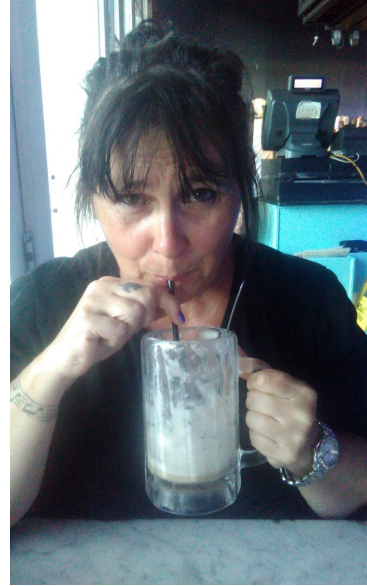
Mijn favoriet is de lokale [Barq's](#), maar ook brouwerijen wagen zich tegenwoordig aan Root Beer (dat geen bier is). [Abita](#), de grootste “micro”-brouwerij hier, heeft ook een Root Beer. Die kreeg Nicole voorgeschoteld. En de Float is dan een of meer bollen vanille-ijs die er in drijven. Nicole zei

1. leuk!

2. lekker!

en 3. veel!

Maar ondertussen, beste vrienden, heeft Darron mij meteen de eerste week van ons verblijf hier al gewezen op het bestaan van een nieuw soort Root Beer, met de intrigerende naam [Not Your Father's Root Beer](#).¹ Dat is frisdrank waar je vrolijk van wordt. Hihhi, 5,9%, dat had Father in de jaren vijftig inderdaad niet.

En lekker!

Links een bezoekje aan de lokale NOLA-brouwerij.

¹Als je op deze link klikt moet je bevestigen dat je 21 bent. Onder die leeftijd mag je geen alcohol. Je mag niet eens een kroeg binnen, ook niet met paps en mams erbij. En dus ook niet op websites die over alcohol gaan. In de supermarkt zie je ook iedere keer dat ze je aankijken en dan een extra keer “klik” doen op de kassa: antwoord op de geautomatiseerde vraag “is deze klant boven de 21?”. En 1 keer moest Nicole zelfs verplicht haar ID laten zien. Voor mijn bier, maar dat had de juffrouw niet door hahahaha.

Filosofietje

Vijf van onze zes maanden zijn om. Tijd voor reflectie.

Als je mij vraagt of het geslaagd is zal ik een volmondig 100%

JA

moeten antwoorden. (Die grote letters is een geintje voor vrienden die Discworld/Schijfwereld lezen. Je snapt het of je snapt het niet, doe verder geen moeite).

Wat is dat woordje “het” dat zogenaamd is geslaagd? Welk “het” bedoel ik? Hm, tja, goede vraag. Een duidelijk omschreven doel, anders dan zes maanden “hier zijn”, hadden we niet toen we vertrokken. En toch vind ik dat net dat vreselijk *fuzzy* doel volledig gehaald is. Want:

We hebben leuke burens, die zwaaien, groeten, babbelen en ons uitnodigen voor etentjes en BBQ-avondjes. We hebben vrienden die ons uitnodigen, en ook meenemen voor uitstapjes.² We hebben zelfs vrienden van vrienden die ons uitnodigen voor etentjes *en* avondjes.

We hebben kennissen die ons vrolijk tegemoetkomen en een praatje aanslaan als we ons treffen op gezamenlijke hobby's zoals festivalletjes.

We hebben zelfs *waiters* die ons herkennen en begroeten, en (ik) *librarians*—bieb—die uit zichzelf vragen of het abonnement niet te klein is voor de hoeveelheid boeken die geleend en gelezen wordt.

Dat lijstje optellende denk ik dat het bovenstaande allemaal *Lagniappe* is die een toerist nooit of te nimmer krijgt. Ik voel mezelf nu ook geen toerist meer. Wij “zijn” van New Orleans.

Zes maanden dan toch.

²Omwille van ruimte zal ik “etentjes”, “avondjes” en “uitstapjes” moeten beperken tot die drie woorden; ik beloof er volgende keer uitgebreid op terug te komen.

Super Sunday

Een voor mij persoonlijk erg belangrijk onderdeel van Mardi Gras is/zijn de Mardi Gras Indians. Nicole heeft je al eens uitgenodigd mijn [website](#) te bezoeken voor de foto-kalender die ik jaarlijks maak. Dat zou je een indruk moeten geven van wat deze traditie voor mij betekent. Daarom krijg je als nieuwsbrieflezer een *Lagniappe* over een *Lagniappe*. Mardi Gras Indians (MGI) komen—de naam zegt het duidelijk genoeg—de straat op in de ochtend van Mardi Gras; voor ons is dat Carnavalsdinsdag.

Maar in de loop der jaren is er een *Lagniappe* ontstaan; niet zozeer voor de toeristen maar nog steeds voor zichzelf komen de MGI op St Josephs Day en de daar dichtstbijzijnde zondag massaal bij elkaar. In Sittard noemen we dat St Joep³ en “de zoondeg d'rveur/d'rnao”.

Op de hoek van Washington en LaSalle ligt een parkje annex speeltuin waar gedurende de loop van de dag alle MGI-groepen naar toe trekken.

Een dag die in de loop der jaren legendarische proporties en daarbij behorende aantrekkingskracht heeft gekregen. Dit jaar mocht ik daar voor het eerst bij zijn. Ik zal het er op mijn oude dag nog steeds over hebben, zoveel indruk maakte het.

Ik kan hier nu verder vijf bladzijden vullen met idee, achtergrond, traditie, gevoel en ervaring, maar daar heb jij als nieuwsbrieflezer niet zo veel aan. Ik gooi daarom maar wat foto's op de volgende bladzijden, met de belofte dat ik ooit, in een vorm nader te bepalen, meer aandacht aan dit fenomeen zal besteden. Je krijgt bericht. Laat [alsjeblieft](#) weten of dit je fascineert; ik heb zo ongelooflijk veel te vertellen dat ik kwijt wil.

³Een jaarmarkt in Sittard die het volledige centrum van de stad beslaat, altijd op 19 maart.

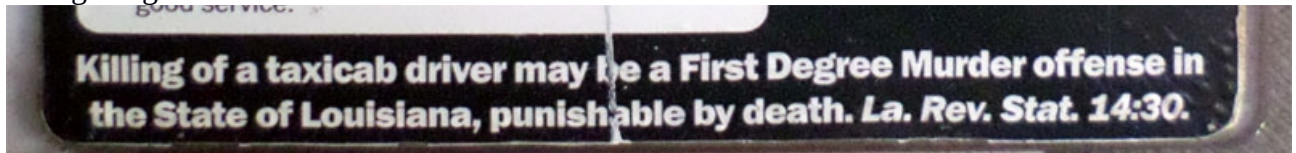
Wapens

Het zal algemeen bekend zijn dat Amerikanen nogal geobsedeerd zijn met wapens. Een vriend vroeg ons of we daar iets van merkten.

Het is sinds niet al te lang geleden—als ik me niet vergis vlak voor onze aankomst hier—gemakkelijker geworden om een wapen met vergunning verborgen op het lichaam te dragen. Eerder was het nog redelijk moeilijk om een vergunning te krijgen om *concealed* te mogen dragen, nu niet meer. Iedereen die ze aanvraagt en aan [een paar basale regels voldoet](#) krijgt ze ook. Wat logischerwijs zou betekenen dat nóg meer mensen rondlopen met wapens.

Wat leidt tot soms erg merkwaardige mededelingen op waarschuwingsborden. Zo heb ik onlangs eentje gezien waarop duidelijk werd gesteld dat het dragen van niet geregistreerde wapens “in deze ruimte” verboden was. Dan stel ik de vraag: oh, daarbuiten is het dus wel in orde?

Of de mededeling, nee advies, in de taxi dat je beter niet op de chauffeur moet schieten. Het zou wel eens gevolgen kunnen hebben.

Het “*may be an offense*”... Toch handig dat het er staat, voor als je eens twijfelt weet je wel?

Desondanks: we merken er doorgaans niks van. In de Walmart kom je tijdschriften tegen met namen als Garden & Gun (serieus! [klik dan hier als je me niet gelooft!](#)) en ander wapenverheerlijkend spul, maar daar blijft het doorgaans bij.

Eén keer zag ik iemand in *plainclothes* (zonder uniform) met een pistoolholster, voor me in de rij van een druk lunchrestaurant. Maar even later zag ik diezelfde man in een *Sheriff*-auto stappen.

Slechts eenmaal zag ik een echt verontrustend beeld: op Super Sunday, midden tussen die enorme drukte, liep iemand met aan zijn ene zijde zijn vriendin en aan de andere zijde een enorme revolver in een holster. Duidelijk een *civilian* dus, en duidelijk eentje met *issues*. Maar niemand keek op of om.

Moordcijfers daarentegen zijn hier enorm. In dit artikel, onlangs in de lokale krant verschenen, vraagt men zich af [“Why do we kill?”. Waarom moorden wij?](#) Ik voeg daar zelf nog een woord aan toe: “zoveel”?

Foto van omslag

Hoe komt het, is de kernvraag van het artikel, dat we in New Orleans 164 moorden per jaar (2015) hebben, en bijvoorbeeld in Atlanta—ongeveer even groot en gelijk qua bevolkingssamenstelling—[maar](#) 95. Ik onderstreep die “maar” even, want we moeten dit even vertalen naar Nederlandse proporties. Ik heb al eerder een vergelijking getrokken met Utrecht, in mijn nieuwsbrief over OffBeat Magazine. Qua inwonertal is New Orleans daar het best mee te vergelijken.

Nou, ik kan je vertellen dat als er in Utrecht [maar](#) 95 moorden per jaar gepleegd zouden worden, er in het parlement moord en brand—*pun intended*—geschreeuwd zou worden. Het [totaalcijfer voor Nederland](#) was in 2013 namelijk 125. Dus 125 moorden per 17 miljoen per jaar, en in Atlanta [maar](#) 95 per 412.162 per jaar. Dat is 0,7 tegen 23 per 100.000; *you do the math*.

Dus het streven van New Orleans, of liever de schrijver van het artikel, is nobel; maar dit moet even in perspectief gezien worden.

Nergens in de vraagstelling van het artikel wordt gerept over (beschikbaarheid van) wapens. Bevolkingssamenstelling, werkeloosheidscijfers, opleidingsniveau en -kwaliteit, van alles wordt geanalyseerd als mogelijke oorzaak van het verschil met Atlanta, met uitzondering van de spreekwoordelijke *Elephant in the room*. Want nou ja, in Atlanta hebben ze ook wapens, duh. Vandaar dat ze daar nog steeds cijfers halen die die van [geheel](#) Nederland benaderen, maar dat perspectief heeft de artikelschrijver niet. Wij (jij en ik) wel.

Is dit alles iets om ons zorgen over te maken? Nee, dat valt wel mee eigenlijk. Je leest in de krant over gewapende straatroof, zelfs heel dichtbij—ik spreek dan over minder dan een kilometer van huis—maar dat is altijd midden in de nacht. Niet dat ik het wil vergoelijken, maar als je zorgt dat je midden in de nacht niet op straat loopt verminder je je kans op slachtofferschap aanmerkelijk.

Slechts één keer sloeg me de schrik even om het hart. Een gewapende straatroof, twee uur 's middags, op onze buurstraat Piety en slechts een vijftal blokken Lakeside van bij ons huisje vandaan. Dat stemt tot nadenken.

Olivier

Onlangs hielpen we onze vrienden Ric en Darron bij hun open huis. Een leuk gebruik hier: in een wijk stellen enkele bewoners hun huis beschikbaar om te bezoeken. Voor een bepaald bedrag kun je zo op zondag een wandeling maken en bij vijf tot zeven huizen naar binnen stappen. Omdat R&D hun huis aan het verkopen zijn was dit een mooie kans om veel kijkers over de vloer te krijgen. Een van de bezoekers was Moira, een bekende van R&D dus ze bleef even hangen. Toen duidelijk werd dat wij Nederlanders zijn vertelde Moira [dat ze een schrijver is](#), en dat ze een mentor is voor een Nederlandse schrijver die momenteel *writer-in-residence* is.

Een organisatie genaamd De [Deltaworkers](#) hebben alhier een project lopen waarbij kunstenaars een periode inspiratie op kunnen komen doen, telkens in de lente. En nu was, volgens Moira, “Oliver Vilmsen” aan de beurt.

Olivier Willemsen—want zo heet hij—blijkt een gevierd schrijver, met alvast een literatuuronderscheiding voor zijn debuut op zijn palmares. Moira vertelde dat hij zou komen voorlezen op de voorleesdag van boekhandel The Faulkner House. Inderdaad, een boekhandel in het huis waar nobelprijswinnaar [Faulkner](#) ooit heeft gewoond. En wij werden met enthousiasme uitgenodigd. Dat vond ik wel leuk. Ik lees wel eens af en toe een boek, namelijk. ;-)

Thuis heb ik het meteen opgezocht. De website van [Olivier Willemsen](#) was snel gevonden, maar duidelijkheid over vooral “hoe laat is Olivier aan de beurt” was schaars. Omdat we die dag ook een festival op de agenda hadden staan heb ik gewoon de stoute schoenen aangetrokken en Olivier gemaild om meer informatie. Hele aardige jongeman, die de uitnodiging nog eens herhaalde. Hij las voor rond het middaguur, dus het was goed te combineren met de Boogaloo. Hij las een terloopse vertaling van zijn werk voor, niet de officiële vertaling die nog niet af is. Desondanks boeiend.

Het verhaal riep veel vragen op, zijn vraag-en-antwoord daarna nog veel meer. Maar aan de twinkel in zijn ogen was duidelijk te zien: precies wat hij wilde. Hij wilde op geen enkele detailvraag antwoord geven uit vrees een *spoiler* te doen. Het werkte; straks thuis willen we het boek direkt halen.

Het werd een nagenoeg volledig Nederlands feestje, dat uur. We troffen de consul en haar man; iemand van de Deltaworkers die me herkende omdat we voorafgaand aan onze sabbatical een tijdje met elkaar gemaild hadden; en tenslotte Olivier.

De middag begon met een schrijfster die voorlas uit haar nog te verschijnen roman. Omdat ze verschillende verhaallijnen en -stijlen gebruikt was ze meer uit aan het leggen dan daadwerkelijk voor aan het lezen. Sommige boeken zijn niet voor voorlezen bedoeld, bleek hier duidelijk. Na Olivier bleek Moira ook nog voor te lezen, dus daar zijn we voor gebleven. Engels is haar

moedertaal, dus er was geen competitie, maar ze won het met vlag en wimpel op voordracht en inleving. Heel boeiend gebracht, en interessante stof. Ook dat boek hebben we dus maar gekocht...

Op de website van Olivier (klik op zijn naam hierboven) staat ook een blogje over “moordstad”. Ook hij heeft vrienden die vragen stellen over wapenbezit ;-).

Grappig dat hij New Orleans ook met Utrecht vergelijkt—ik deed dat al in nieuwsbrief 08. Zijn vermoeden dat het moorden vooral “in eigen kring” plaatsvindt, en de theorie “wapens gebruiken om wapens te verkrijgen” zijn beide nieuw voor mij.

“If you can't join them, beat them”

Maar in beide vraag-en-antwoord—want daar wil ik eigenlijk heen—viel mij op dat de consul en haar man, die beiden tot meer dan de helft van hun leven, 30+ jaren, in de VS hebben gewoond nog een duidelijk hoorbaar accent hadden. Ik krijg vaak complimenten voor mijn engels, maar even vaak de vraag waar dat accent vandaan komt. Mijn hoop er ooit van af te komen is hiermee verdwenen...

Anderzijds, twee erg aardige dames in de informatietent van Jazz Fest hebben mij toegefluisterd: “*women go for accents*”. Met een knipoog heb ik voor de tip bedankt :-).

Dat is ook de reden waarom Nicole en ik onze strategie hebben aangepast. “*If you can't join them, beat them.*” We gaan hier—en thuis—nieuwe woorden invoeren.

Eentje daarvan is inmiddels standaard in ons woordgebruik opgenomen: *potjohndorrie*. En dan vooral met een Amerikaanse “r” (“awr”) uitspreken!

PS: maar als er dan iets heel ergs gebeurt, zoals laten we zeggen: je zit in de auto na een hele leuke en interessante dag en je maakt dan per ongeluk de hele geheugenkaart van je fototoestel leeg, op zo’n moment blijkt dat je plotseling heel goed, heel verstaanbaar en nagenoeg accentloos in het engels kunt vloeken. Niks “*potjohndorrie*” met engelse *awr*, gewoon F@#\$ en Sh%& en veel uitroepetekens en zo.

PPS: een dag later waren de foto’s met hulp van wat software weer terecht ;-). Kijk maar:

Best een foto waar je even F@#\$ voor mag zeggen, toch?

“Vakantie”

In de inleiding zei ik al, een vriend had gekserend gevraagd of we ook op “op vakantie” gingen deze zes maanden.

Jawel dus!

Dit korte stukje tekst zit ik te schrijven in de Quality Inn in Kewah, Houston, Texas. We zijn net aangekomen en morgen vertrekken we vroeg in de ochtend naar Het Space Center in Houston. Een langekoesterde droom in vervulling: bezoekje aan NASA. Nicole zei net: “dit is jouw feestje, dus morgen loop ik overal achter je aan”. Joehoe!

Morgenavond verslag schrijven.

NASA Space Center

Wat een geweldige dag! Ik kan het iedereen aanraden, zelfs als je niks met ruimtevaart, astronomie of algemeen *nerd*-zijn hebt. De informatie was doorgaans niet aan mij besteed—door mijn hobby wist ik bijna alles al—maar om in de nabijheid te mogen zijn van al die historische hardware: geweldig!

Een echte afgedankte Space Shuttle bovenop een echte afgedankte Boeing 747. Een echte Saturn V, die hier terecht kwam toen Apollo 18 en 19 al af waren toen het Apollo-programma werd beëindigd. Een echte Mercury, die echt in de ruimte geweest is, net zo als de Gemini ernaast—beide toevallig waarin Gordo Cooper gevlogen heeft.

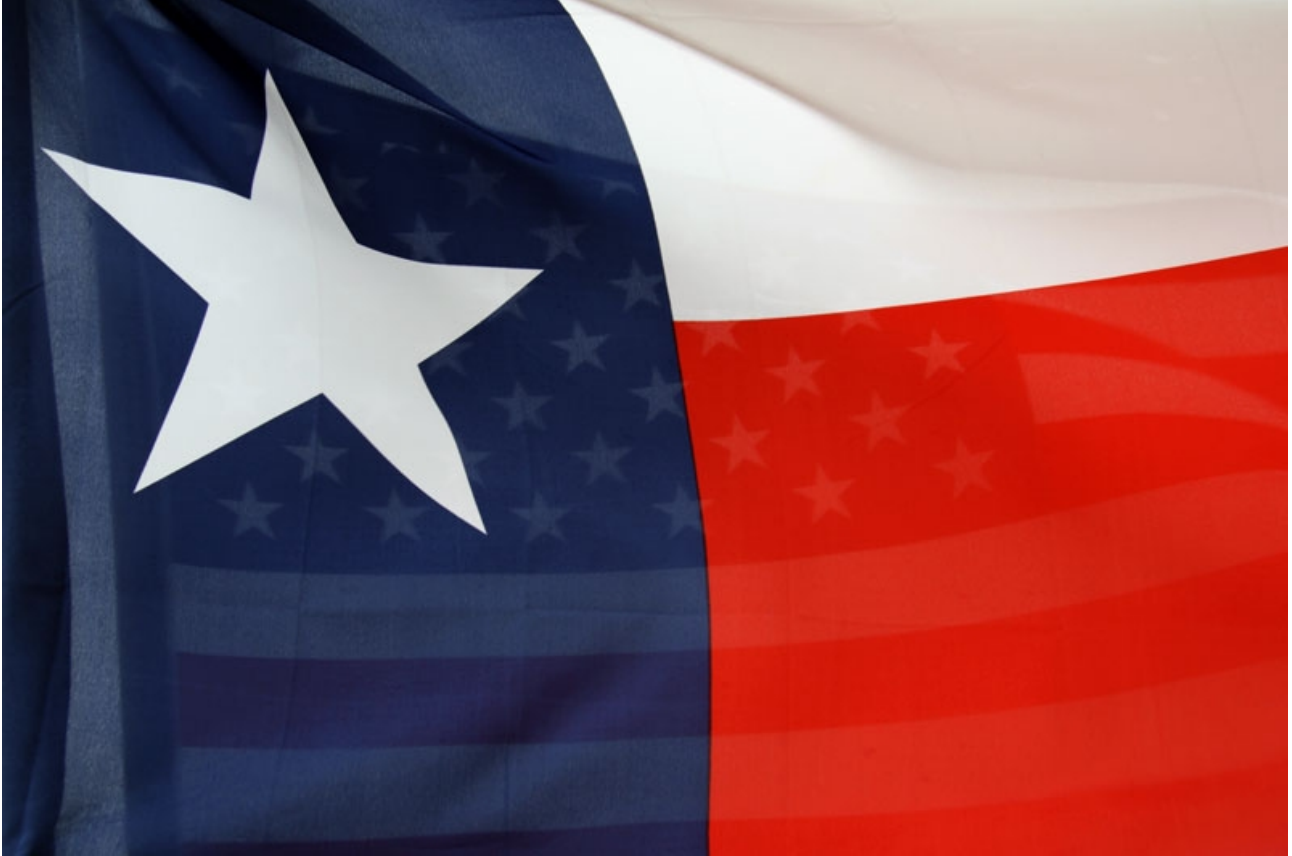
Een natuurlijk een bezoek aan de echte Mission Control, waar alles wat met de romantiek van ruimtevaart te doen heeft—tegenwoordig is het allemaal een stuk “normaler” en “zakelijker”—is gebeurd. Waar de beroemde woorden “*Houston, this is Tranquility Base; The Eagle has landed*” en “*A small step for a man, a huge step for mankind*” uit een luidsprekertje klonken; net als de later nog beroemder geworden woorden: “*Houston, we've had a problem*”.

Voor de meelezende Sterrenwacht-vrienden: ik heb me al voorgenomen er een mooie presentatie over te maken.

Ja dat ben ik, dat stipje.

NASA Space Center ligt in Houston. Jawel, Texas.

Twee vlaggen die naast elkaar wapperden. Daar moet ik dan weer een kunstige foto van maken ;-). Maar alles is daar NASA. NASA Hair

snap ik nog wel, we knippen je een puntkop en noemen dat Coupe Rocket, maar

NASA Taco's?

Tot slot nog wat leuke foto's van her en der:

Op de Boogaloo. In de bayou waar dit gehouden wordt staat een afgestorven boom die door een houtsnijder is bewerkt.

Bag of Donuts is een pretband. Ze spelen allemaal covers en kleden zich in carnavaleske pakken. Bruiloften en partijen, maar ze zijn zo goed dat ze er een mooie cent mee verdienen. Deze foto is genomen met een gehuurde lens, de Canon 70-200 f/2.8L IS USM. Ik ben verliefd. Nog wat foto's genomen met die lens:

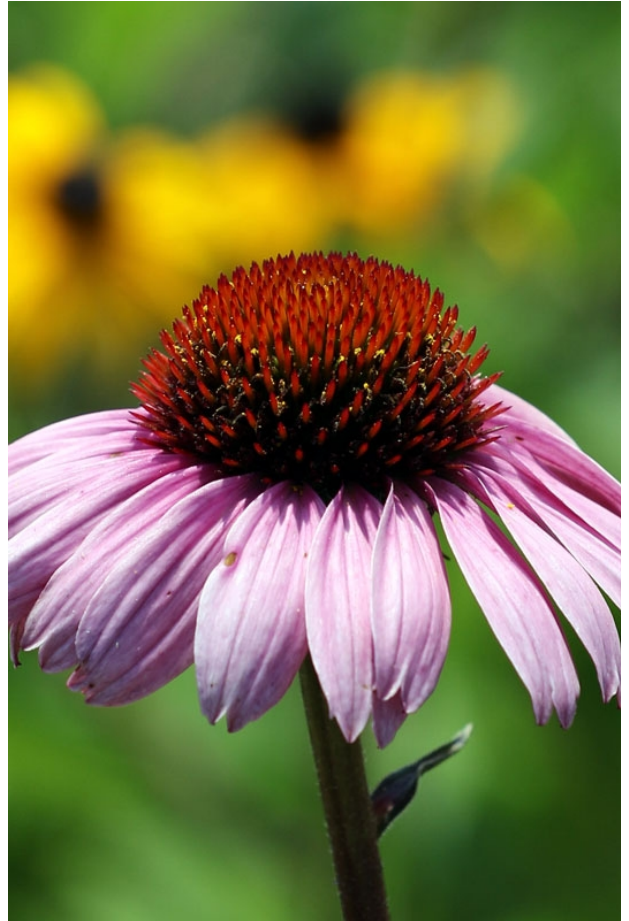

Met deze lens kun je 100% inzoomen en nog steeds denken dat je de originele foto ziet:

Ongelooflijk, die scherpste, dat detail.

De skyline van het business district vanaf de zelfde boot die je net zag.

Uiteraard heeft een havenstad ook een raffinaderij.

Nogmaals de skyline, van veel verder weg en dwars over Algiers Point heen gefotografeerd. Links de 's nachts verlichte brug over de Mississippi.

Overall die vervloekte kabels! Een nachtmerrie voor de fotograaf. Vreselijk!

Oplossing Yat Quiz

Mocht je het nog niet geraden hebben: *Lagniappe* betekent een extraatje. De bijlage in de krant (die ook zo heet ;-)), het stukje worst bij de slager, een sticker bij een CD.

Extra Mardi Gras Indians foto's in een nieuwsbrief tweeëneenhalve maand later. Lagniappe.

Later!

Je ontvangt deze nieuwsbrief omdat je je hebt opgegeven bij nola16bingelder@gmail.com.

Aan- of afmelden kan door een berichtje te sturen naar dit adres met het woord "aanmelden" of "afmelden".

Doorsturen van dit bericht mag, maar we hebben wel moeite met sociale media. Het hoeft niet op Facebook te staan dat wij zo lang van huis zijn. We zouden het fijn vinden als je dat respecteert.

Teruglezen kan ook. Klik op het onderstaande nummer om een oudere nieuwsbrief te lezen:

18 (Nicole)	17 (Nicole)	16 (Boi)	15 (Nicole)	14b (Boi)	14 (Boi)	13 (Boi)
12 (Nicole)	11 (Nicole)	10b (Boi)	10 (Boi)	09 (Nicole)	08 (Boi)	07 (Nicole)
06 (Boi)	05 (Boi)	04 (Nicole)	03 (Boi)	02 (Nicole)	01 (Boi)	